

Benchmarking klastrów w Polsce – edycja 2014

Prezentowany Raport stanowi podsumowanie wyników badań przeprowadzonych w ramach inicjatywy Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości pt. „**Benchmarking klastrów w Polsce – edycja 2014**”.

Aktualne badanie jest już trzecim z rzędu, obok benchmarkingu 2010 i 2012. Przeprowadzono je w oparciu o metodykę opracowaną przez grupę ekspertów w 2008 roku i weryfikowaną przed każdą edycją badania¹. Istotnym uzupełnieniem obecnej metodyki było pozyskanie opinii członków badanych klastrów, celem oceny jakości i efektów funkcjonowania klastra z perspektywy podmiotów go tworzących.

Łącznie w badaniu benchmarkingowym wzięli udział koordynatorzy 35 klastrów, a w badaniu opinii przedstawiciele 618 podmiotów z 1917 podmiotów badanej populacji. Dodatkowo w badanej grupie, 31 klastrów uczestniczyło w benchmarkingu 2012 oraz 20 w roku 2010. W części dotyczącej opinii wzięło udział: 237 przedsiębiorstw mikro; 143 przedsiębiorstw małych; 91 średnich; 41 przedsiębiorstw dużych; 48 jednostek naukowych; 7 jednostek samorządu terytorialnego; 16 instytucji otoczenia biznesu; 19 organizacji pozarządowych; oraz 16 innego typu organizacji.

Można stwierdzić, iż wysoka spójność próby badawczej pozwoliła na sformułowanie wniosków dotyczących tendencji zmian rozwoju badanych klastrów w okresie 2012-2014. Nieco bardziej ostrożnie, ale także można wnioskować o dynamice zmian w badanych klastrach w stosunku do roku 2010. Tworzy to unikalną możliwość stałej obserwacji procesów rozwojowych w badanych strukturach.

Podstawową metodą pozyskania informacji do analizy benchmarkingowej było przeprowadzenie bezpośrednich wywiadów kwestionariuszowych z przedstawicielami koordynatorów 35 badanych klastrów oraz wywiadów ankietowych metodą CATI/CAWI w przypadku pozyskiwania opinii.

W strukturze niniejszego raportu, poza częścią dotyczącą metodologii badań, w rozdziałach 4-8 zawarto wyniki benchmarkingu, przy czym rozdział 4 dotyczy ogólnej charakterystyki badanych klastrów, a kolejne cztery omawiają szczegółowo obszary benchmarkingu, tj.: zasoby klastra, procesy w klastrze, wyniki klastra, potencjał wzrostu klastra. W wielu miejscach podejmowana jest próba konfrontowania informacji pozyskanych od koordynatorów z opiniami członków klastrów. Jednak większość zebranych opinii znalazła się w rozdziale 9 poświęconemu temu zagadnieniu. Możliwość analizy porównawczej w kolejnych edycjach benchmarkingu pozwoliła sformułować rozdział 10 pt. „Trendy zmian rozwoju klastrów w Polsce w okresie 2010-2014 – podsumowanie”.

Kluczowe znaczenie ma rozdział 11, zawierający rekomendacje (wraz z uzasadnieniem) adresowane do różnych grup interesariuszy. W pewnym sensie także funkcję rekomendacji pełnią 23 dobre praktyki rozmieszczone w całym raporcie, w kontekście konkretnych zagadnień. Stanowią one cenne podpowiedzi szczególnie w tych sytuacjach, w których badanie wykazało trudności czy bariery rozwojowe klastrów. Dobre praktyki pokazują, iż w tych samych, często niełatwych okolicznościach, można znaleźć nowe sposoby skutecznego działania, które warto upowszechniać i stosować.

Zapraszamy do lektury Raportu.

¹ „*Benchmarking klastrów: Opracowanie i opis metodyki benchmarkingów klastrów w Polsce*”, dr hab. A. Nowakowska, dr Z. Przygodzki, dr M. Sokołowicz, dr J. Chądzyński, dr hab. K. Matusiak, M. Klepka, 2008, z późn. zmianami, PARP